
VM 1987

Uv-rugby i Zürich, Schweiz

Af Claus Fink Jepsen, Lars Lind, Per Hansen og Jørgen Villadsen

En beretning fra de få udvalgets hårdt opslidende kampe for at nå målet, – et VM 1987 den 27.-30. maj.

Solen stod højt – et glimt af en unormal dansk sommer lurede bag skyerne af Vandhundredenes klubhus tirsdag den 26. maj kl. 12.30, da »Romer-Per« og jeg stærkt optaget af den kommende uges aktiviteter stod og ventede på bussen til Schweiz.

Intet under at koldsveden drev os klamt ned ad ryggen, da vi erfarede, at selveste Stig

»Lange-Lind«, »Friske-Palle« og »Carl-Johan på prøve« u/Carl – var bestemt til at føre bussen både ud og hjem igen.

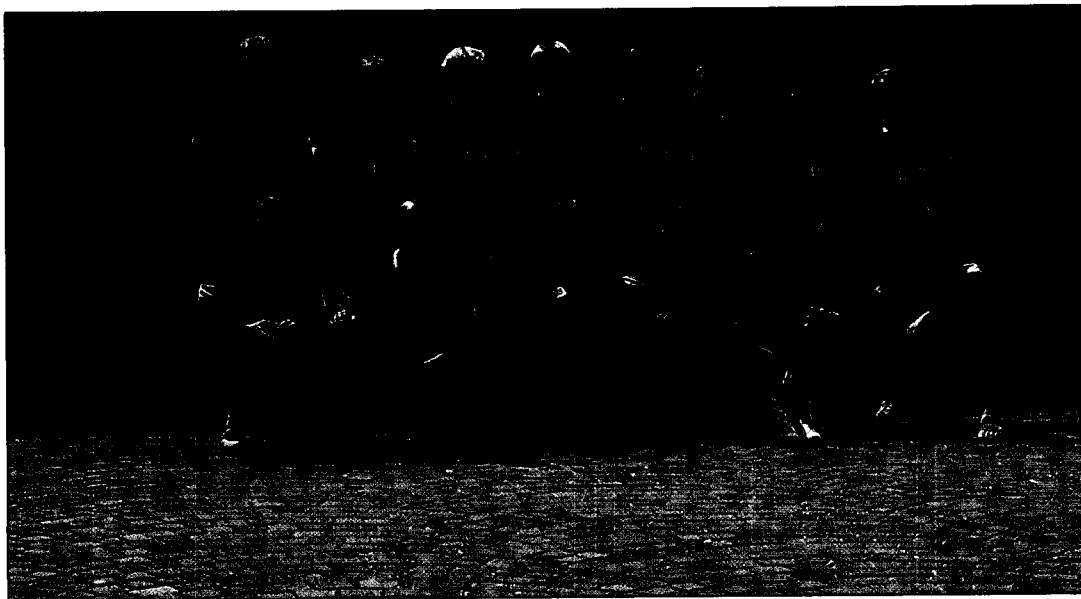
Fem »Vandhunde« var med fra landsbyen Odder samt den lokale dommer. Kun lidt forsinkede satte vi kursen sydpå.

Efter ca. en times »nybegynder-febrilsk kørsel«, nåede vi til Fredericia banegård, hvor »Fynboerne« og »Københavnernes« stod på. Så var der afgang sydpå mod Schweiz – 17 mand og Ulriks Marianne.

Stemningen var fra starten

ganske høj, trods tvivlen om det kommende resultat skinnede igennem – især fra de få »re-debuterende« gamle landsholdspillere. Resultatet skulle jo gerne blive bedre end ved det nordiske mesterskab 2½ måned tidligere, hvor landsholdet tabte alle sine kampe.

Kørslen blev efterhånden ganske kvalificeret, indtil skifte til en ny ny-begynder-chauffør. Efter nærmere undersøgelser og mistænksomme blikke lukkede de tyske grænse-gendarmer os ind – de frygtede vist, at vi var

Landsholdet i uv-rugby.

Foto: Kim Nielsen, Red.

»terrorister«. Vi slap for vej-skat.

Aftensfoder på en græsk restaurant midt i Tyskland i en by, der ikke har gader til danske nybegynderchauffører, blev det næste, der huskes. Alle blev lysvågne. Smalle gader med mange parkerede biler. En 50-personers bus på en cykelsti, ensrettede gader med parkerede biler i begge sider, ja, passage-rernes nerver blev helt flossede og hang helt uden på bussen på nogle tidspunkter.

Vi fik noget udmærket mad, og efter et par timers afbrydelse var vi igen på farten sydpå – uden skrammer på bussen.

Ellers skete der ikke så meget de næste timer. Vi sov eller forsøgte at sove, og onsdag morgen holdt vi foran vores hotel, som skulle være de kommende 4 dages opholdssted, Novotel Zürich.

Trætte, anspændte og udhungrede, så maveskindet skrabe på forsiden af ryghvirvlerne, ankom vi altså.

Problemerne blev hurtigt løst. Et godt morgenmåltid og op i en seng på hotelværelserne, hvor der var farve-tv med ca. 15 kanaler, bl.a. »Sky Chanel« og »Super Chanel«. Der var da en masse reklamer på »flimmen«.

Om eftermiddagen var der opvarmning og træning i svømmehallen, som lå ca. 15 minutters kørsel fra hotellet. Det var en kæmpe stor svømmehal med alt muligt i. Der var et 50 m bassin for svømmere, et 25 m bassin for børn, et stort separat springbassin med ud-springsplatforme helt op til 10-meterne og ned til 5 meters vanddybde – pyha, der skulle vi spille, der var 15 meter over til den modsatte side.

Vi trænede en times tid, og vi opdagede, hvad det vil sige at spille på så stor en bane.

Så tilbage til hotelværelset, aftensmad, spillemøde og så i seng.

Morgendagens kampe for os blev kl. 08.00 mod Schweiz og kl. 13.00 mod Tyskland. Første kamp var alletiders mulighed

for at få holdet »spillet sammen« mod en formentlig »let« modstander. Et stærkt hold mod det formentlige svageste hold, hvordan skulle det mon gå?

Tidligt op torsdag morgen kl. 05.45. »Palle-drengen« i aktion for at få liv i os efter den lange køretur dagen før. Lidt morgenmad – ikke ret meget og så afgang til svømmehallen.

Landopvarmning, vandtræning og opladning til kampen – det var ikke så hårdt, som vi plejede, men »Træner-Kim« var jo også selv med.

Så klar til kamp, med rystende hænder og bankende hjerte krøb de sidste minutter sig af sted... dyyyyytttt, kampen var igang.

Dyyyyytttt – dyyyyytttt, mål til os efter ganske få sekunders spil, det bliver vist nemt at vinde den kamp. Sådan lød det de første 15 minutter og ved pausen stod det 17-0 til os.

Anden halvleg gik ligeså, 18-0 til os, en alvorlig afklapsning til værtsnationen Schweiz – 35-0 til os.

Så var der officiel åbning af stævnet, andre kampe, og så nærmede sig tiden, hvor vi skulle spille mod tyskerne.

Vi vidste fra tidligere år, at tyskerne og svenskerne er de stærkeste modstandere – kan vi slå disse landshold, vinder vi VM.

Dyyyyytttt, og kampen mod Tyskland er igang. Der blev spillet utroligt hårdt over hele banen – især inde ved målene, – og pludselig scorede tyskerne. Ved halvleg stod der 1-0 til tyskerne.

I pausen var der krisemøde. Hvis vi tog os sammen, kunne vi vinde den kamp – som Jesper Bang sagde: »Hvis vi ikke giver os fuldstændig, så vi brækker os bagefter, vinder vi ikke VM«. I anden halvleg kæmpede hver mand en brav kamp og pludselig 2 minutter før tid blev der scoret til 1-1. I de sidste par minutter af kampen blev der spillet utroligt hårdt, men tyskerne måtte se

sejren forsvinde, og det endte uafgjort 1-1.

Efter det udmærkede resultat tog vi tilbage til hotellet – aftensmad, spillermøde, satellit-TV og zzzzzzz.

Alt i alt et resultat som vi kunne være bekendt.

Fredag morgen kl. 06.45 blev vi vækket af »Søvnig-Palle«. Vi fik lidt at spise og så afgang ind til svømmehallen. Den sædvanlige opvarmning og så klar til at spille mod Sverige.

Sverige var nok den vanskeligste modstander, som vi havde tilbage, men hvis vi fik sammenspillet til at »køre«, så var der måske en chance...

Kampen kom igang, og det gik godt med sammenspillet. Vi havde godt fat i bolden, og i løbet af ca. 5 minutters spil kom vi foran 1-0. Spillet vekslede herefter frem og tilbage, men ca. 1 minut før halvleg fik svenskerne scoret. Ved halvleg stod der 1-1.

Anden halvleg gik næsten som i første halvleg med hårdt spil og nogle få chancer til begge hold. Det lykkedes dog ikke at score, og slutresultatet blev uafgjort 1-1.

Nu – efter de spillede kampe var vi næsten sikre på at få mindst en 2. plads, og hvis Tyskland og Sverige også spillede uafgjort, så kunne vi vinde dette VM. Vi havde jo en god »målscore« mod Schweiz.

Efter en pause på godt 4 timer, på en igen: Spillemøde, opvarmning og vandtræning. NU var vi klar til at spille mod Finland, som vi også havde tabt til 2½ måned tidligere ved NM.

Finland var en vanskelig modstander med nogle kropstærke og muskuløse spillere, men hvis vi kunne få sammenspillet i gang på bunden, kunne vi vinde den kamp.

Kampen kom igang, og der blev en del »inflight« i overfladen. Vi kom mere og mere med i kampen og fik spillet til at »køre« på bassin-bunden. Det var en ret hård og jævnbyrdig kamp, men slutresultatet blev 5-2 til os.

Igen i dag kunne vi forlade

svømmehallen med æren i behold, og i morgen lørdag skulle Sverige spille mod Tyskland. Det var særdeles spændende.

Vi tog tilbage til hotellet, klædte os om og tog en strøgtur til Zürich City. Med Marianne som guide kom vi noget omkring i de smalle brostensbelagte gader, hvor der var en masse forretninger. Så hjem til hotellet o.s.v. – tidligt i seng.

Lørdag morgen stod vi op til morgenbordet med vished om, at sølvmedaljen var »hjemme« – næsten da. Endvidere var der et ikke urealistisk håb om, at Sverige og Tyskland kunne spille uafgjort, så en guldmedalje kunne være inden for rækkevidde.

Vi var af den opfattelse, at vore sidste 2 kampe var forholdsvis lette, det var først mod Norge og lidt senere mod Østrig. Vandt vi disse kampe var »sølv« hjemme.

1.-pladsen og dermed guldmedaljerne lå altså i andres hænder, nemlig hos tyskerne og svenskerne. Vinderen af denne kamp ville få guld, men blev det uafgjort, kunne vi vinde VM.

Det var spændende . . .

Først spillede Tyskland og Sverige, det var meget jævnbyrdigt, og de skiftedes til at score. Ved halvleg stod der 2-2.

Uheldigvis fik en af de tyske spillere trommehindesprængning og måtte spille resten af kampen med kun 10 spillere. Sverige trak det længste strå, kom foran 3-2 og lidt senere 4-2, hvilket blev kampens resultat. Sverige var verdensmestre.

Nå, men sket var sket, vi havde 2. pladsen inden for rækkevidde.

Kampen mod Norge blev velspillet og pæn, vi vandt 7-1.

Norge spillede meget »fair play«, Norge eller os ville formentlig vinde »fair play«-pokalen.

Den sidste kamp skulle vi spille mod Østrig, vi havde påny spillet i bussen. Holdet blev sat – ikke det stærkeste hold, men vi følte os ret sikre på også at vinde denne kamp.

Østrig var måske en anelse stærkere end Norge.

Stævnets sidste kamp var mellem Østrig og os. Vi skulle vinde eller spille uafgjort for at få en andenplads. Hvis vi tabte, ville tyskerne blive bedre placeret end os.

I kampen mod Østrig røg »fair play« pokalen os helt af hænde. Kampen blev utrolig hård med diverse kneb og grovheder fra begge hold. Østrigerne spillede »overfladerugby«. De trak hele tiden bolden op i overfladen, hvor de blokerede bolden og fægtede med arme og ben. Der var udvisninger på begge sider.

Et godt stykke inde i første halvleg fik vi scoret til 1-0, men kort efter fik østrigerne udlignet.

Der var en meget trykket stemning på vores hold i pausen, vores spil fungerede ikke så godt, at det kunne komme igang på bassinbunden. Kampen var spændende til stævnets sidste minut og endte uafgjort 1-1.

Østrigs placering som det ringeste hold i »fair play« Regnskabet var en kendsgerning. De

Bäckersvej 135,
2300 København S
Tlf. 01 - 58 48 17

ÅBNINGSTIDER:
Mandag - onsdag og fredag
kl. 16.30-19.00

Forhandler af Nemrod - Technisub -
Ice Breaker - Cimber Wear - Harveys -
Tiga Windsurfer

SALG - SERVICE - REPARATION
Postordreservice over hele landet

gav vort hold problemer, men vi stillede heller ikke med den stærkeste opstilling i den kamp.

Turneringen var slut, vi havde den bedste målscore, men Sverige havde flere point.

1. Sverige	11 point	42-5 målscore
2. Danmark	9 point	50-6 målscore
3. Tyskland	9 point	46-6 målscore
4. Finland	5 point	35-26 målscore
5. Østrig	5 point	24-29 målscore
6. Norge	3 point	18-16 målscore
7. Schweiz	0 point	1-128 målscore

Landsholdet bestod af følgende:

Frank Madsen
Claus Mackeprang
Kim Filtenborg
Jesper Bang
Stig Rahbeck
Stig Lind
Lars Lind

Claus Fink Jepsen
Tony Christiansen
Michael Eriksen
Carl Johan Richtendorff
Ulrik Lorenzen
Jørgen Villadsen
Per Hansen
Kim Nielsen

Udskiftningsleder: Palle Grevy.
Dommere: Poul Tousgaard og
Finn Jensen.

Turleder: Kai-Ivan Andersen.
Alle nåede velbeholdne hjem
mandag morgen. □